C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-148/25 Judecătoria Bălți, sediul Central
Nr.PIGD 1-241143754-03-1r-13022025 Judecător: Lina Popescu

D E C I Z I E
În numele Legii

05 iunie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În completul compus din:
Președintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către procurorul în Procuratura municipiul Bălți, Veaceslav Vacari împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 ianuarie 2025, prin care:

Galii Dumitru ***,** an. *****, IDNP: *****, originar şi locuitor din mun. *****, studii medii incomplete, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, cu antecedente penale, la evidenţa medicilor narcolog şi psihiatru nu se află, cetăţean al R. Moldova.

a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.
Termenele de judecare a cauzei:
-instanța de fond: 16 decembrie 2024 – 23 ianuarie 2025,
-instanța de recurs: 23 februarie 2025-05 iunie 2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului înaintat, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 23 ianuarie 2025 Galii Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal şi în baza acestei legi i s-a stabilit numitului pedeapsa sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Controlul executării pedepsei urmând a fi asigurat de Biroul de Probaţiune Bălţi.

S-a explicat lui Galii Dumitru că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunităţii, această pedeapsă se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, Galii Dumitru, având scopul sustragerii ilicite a bunurilor altei persoane, dandu-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestora, în perioada de timp din 30.03.2024 până în luna mai 2024, aflându-se pe teritoriul mun. Bălţi, având drept scop sustragerea ilicită a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere şi inducerea în eroare, sub pretextul investirii unei afaceri cu telefoanele mobile, a sustras de la Inachevici Vladislav, bani în suma de 15000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate daune materiale în suma totală de 15000 lei.

Judecând prezenta cauză în procedura simplificată, prin prisma probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția inculpatului Galii Dumitru a fost dovedită integral şi acțiunile acestuia le-a calificat conform prevederilor art.190 alin.(1) Cod penal - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menţinere în eroare.

Sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din data de 23 ianuarie 2025 a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura municipiul Bălți, Veaceslav Vacari fiind solicitată casarea parțială a actului judecătoresc contestat, cu trimiterea la rejudecare a cauzei penale, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

În argumentarea acestor cerințe procurorul-recurent a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt şi vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine şi fără echivoc, dând faptei săvârșite

încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, însă în mod eronat i-a aplicat o pedeapsă prea blândă, n-a ținând cont de circumstanțele cauzei şi de personalitatea inculpatului Galii Dumitru, care nu este la prima abatere de la lege, săvârșind infracțiunile cu intenție directă.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art.447 alin.(1, 2) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Până la data examinării recursului, părțile nu au prezentat referință pe marginea recursului, fapt ce nu împiedică examinarea lui.

Verificând argumentele cererii de recurs în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul acuzatorului de stat urmează a fi admis, casată parțial sentința instanței de fond în latura pedepsei penale şi se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Colegiul îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod de procedură penală conform căruia, (1) Judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul notează, că temeiul de drept pentru recurs constituie dispozițiile art.444 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală, în corespundere cu care, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: ...s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele

prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul Galii Dumitru nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Galii Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, aplicându-i conform acestei norme pedeapsa penală sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Colegiul constată că, sentința instanței de fond nu a fost contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Galii Dumitru sentința fiind criticată doar în latura stabilirii pedepsei penale.

Respectiv, constatând ca fiind dovedită fapta imputată inculpatului Galii Dumitru, Colegiul reține că deși prima instanță corect i-a reținut și just i-a calificat acțiunile criminale, totuși deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, nu a reușit să o individualizeze în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptei comise cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului, fapt pentru care preluând opinia părții acuzării, va dispune casarea sentinței, or, aspectul dat constituie temei de admitere a recursului conform art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod procedură penală.

Colegiul penal, analizând recursul acuzatorului de stat, prin care a contestat sentința instanței de fond pe motivul blândeții pedepsei, a constatat următoarele.

Anterior, conform revendicării 246 (f.d. 26), Galii Dumitru a fost condamnat, prin:

- sentința Judecătoriei Bălți din 31 octombrie 2011, în temeiul art. 190 alin. (2), Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 79 din Codul penal sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate, prin prisma art.90 Cod penal, pedeapsa închisorii fiind suspendată condiționat, pe un termen de 1 an;

- sentința Judecătoriei Bălți din 15 aprilie 2014, în temeiul art. 190 alin. (5) din Codul penal la RM, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 9 ani închisoare,

prin prisma prevederilor art.84 alin.(4) și art. 85 Cod penal cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 3 ani;

-sentinţa judecătoriei Chişinău sediul (central) din 26.03.2018 Galii Dumitru ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), pe patru episoade. în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, lui Galii Dumiteru ***** se stabileşte pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii în domeniul gestionării banilor şi bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani. În temeiul art. 85 alin. (1), (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită se adaugă parţial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentinţa judecătoriei Bălţi din 15.04.2014, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 13 (treisprezece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii în domeniul gestionării banilor şi bunurilor materiale pe un termen de 4 ani;

- sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 06 octombrie 2020, în temeiul art. 190 alin. (1) din Codul penal la RM (trei episoade), fiindu-i stabilită cu aplicarea art. 84 alin.(1) din Codul penală la RM pedepasa definitivă de sub formă de 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe termen de 3 ani.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond a emis o pedeapsă prea blândă în privința inculpatului Galii Dumitru, nejustificat a aplicat pedeapsa sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, hotărârea instanței de fond nefiind coroborată cu circumstanțele reale de drept și de fapt stabilite, atât în cadrul urmăririi penale efectuate pe acest caz, cât și a celor examinate în cadrul ședinței de judecată.

Argumentele invocate în recursul procurorului fiind întemeiate.

În acest sens, Colegiul penal atestă că dispozițiile art.75 alin.(1) şi (2) Cod penal, stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a ani prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În aceeași ordine de idei, se mai remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Conform art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului şi se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni, atît din partea condamnaților, cît şi din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Individualizarea defectuoasă a pedepsei, din conținutul sentinței de condamnare, compromit legalitatea verdictului contestat, materializând derogări de la art. 61 și art. 75 Cod penal, instanța de fond pripit a conchis oportunitatea aplicării față de inculpat a pedepsei sub formă de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Respectiva eroare a instanței de fond urmează a fi înlăturată la o nouă judecare a cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri ce va avea calitatea actului de justiție, prin care să fie aplicată inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă efectuând o analiză mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte şi după săvârșirea infracțiunii.

Cu referire la caz, Colegiul penal constată că în cererea de recurs a procurorului a fost invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță sub aspectul că instanța de fond nu a ținut cont de gradul prejudiciabil sporit al faptei săvârșite de către inculpat, precum și de personalitatea acestuia, care, cum s-a menționat mai sus, anterior de nenumărate ori a fost supus răspunderii penale pentru comiterea infracțiunilor similare.

Analizând sentința supusă recursului, Colegiul penal conchide că instanța de fond nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor părții acuzării, motivând superficial soluția emisă, fără a-și argumenta soluția în acest sens.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că deși judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, inculpatul urmând a beneficia de reducerea pedepsei, totuși instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, art. 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei.

Or, potrivit lucrărilor cauzei penale rezultă că, anterior Galii Dumitru, a fost supus pedepsei cu închisoarea, cu executarea reală, cât și prin prisma exigențelor art.90 Cod penal, însă nu şi-a făcut concluzii respective în sensul corectării comportamentului acestuia în societate, astfel, a comis din nou o infracțiune cu intenție.

Prin infracțiunea comisă se constată că, inculpatul nu a contribuit la corectarea comportamentului său în societate şi faţă de instituțiile de drept ale statului R. Moldova, astfel fără nici o remuşcare a conştiinţei sale a comis o altă infracţiune intenţionată prin ce se constată că pedepsele aplicate anterior acestuia nu şi-au atins scopul reeducării şi a schimbării comportamentului acestuia în societate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către procuror, ceea ce duce la casarea parțială a sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt

complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi înlăturată în ordine de recurs, or exigențele art. 449 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală interzic agravarea situației inculpatului la pronunțarea unei noi hotărâri în recurs.

La o nouă rejudecare a cauzei instanța de fond urmează să se conducă de prevederile Legii, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în hotărârea adoptată, ținând cont de motivele casării sentinței atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.2) lit.d), art417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către procurorul în Procuratura municipiul Bălți, Veaceslav Vacari împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 ianuarie 2025, pe cauza penală în privința lui **Galii Dumitru** *****, se admite, cu casarea parțială a sentinței în cauză, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată.

În rest, se menține sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Ghenadie Liulca

Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache